

Det forekommer mig, efter den Tids Erfaring der foreligger, at der i altsald for Tiden ikke let vil kunne være Tale om at neblægge noget Seminarium. — Der har dernæst i Anledning af et Tilfælde, der er indtruffet her i Kjøbenhavn, været reist Spørgsmaal om den Rettighed, som en katholsk Skole her i Byen maa anses for at have. Jeg maa bemærke, at naar Nogen faaer en Bevilling til at holde Skole, som efter de for Kjøbenhavn gjældende Regler ikke har Afgang til at holde Skole — disse Regler styde sig temmelig langt tilbage i Tiden, til 1845 — saa skulde jeg troe, at han eller hun er forpligtet til at holde sig Betingelserne, hvorunder Tilladelsen er givet, efter rettelig; jeg skulde troe, at Vedkommende ikke kan unddrage sig Opfyldelsen af sine Forpligtelser og saa hæve Klage over, at de ere forlangte overholdte. Det foreliggende Spørgsmaal staaer ganske vist i nogen Forbindelse med Religionen, men det er en stor Wildfarelse, at alt det, der staaer i Forbindelse med Religionen, skulde gjælde Religionsfriheden, være et Spørgsmaal, som vedrørte Religionsfriheden. Spørgsmaalet her har aldeles ikke Noget at gjøre med Samvittighedsfrihed, med Religionsfrihed. Det vedrører Samvittigheden, at Enhver kan bekjende sig til den Religion, han vil, og kan lade sine Børn opdrage i samme Religion, men det hører ikke til Samvittighedsfrihed at ville give Forældrene Rettighed til at lade deres Børn opdrage i en anden Religion end den, de selv have. Det kan umuligt være en Samvittighedsfag for Forældrene, Noget, der vedrører deres religiøse Overbeviisning, at deres Børn blive opdragne i en anden Religion end deres egen, thi var deres Overbeviisning i den Henseende stærk og kraftig, maatte de selv gaae over til den Religion, hvori de ville have deres Børn opdrage, hvis ikke, da støtter den sig ikke til nogenformhelt religiøs Bevæggrund. At Forældre ville have, at deres Børn skulle opdrages i en anden Religion end deres egen, vedrører ikke Samvittighedsfriheden eller Religionsfriheden; det er et Bekvemmelighedshensyn eller er begrundet i, at man mener at kunne opnaae visse Fordele ved at lade Børnene undervise i en anden Religion. — Svad jeg her har ytret, stemmer ogsaa aldeles med vor Lovgivning.

Naar saaledes Egtteskab sluttet imellem Personer, der ikke høre til samme Troesfælleskab, da skulle de isorveien afgive en Erklæring om, i hvilken Troesbekjendelse af dem, de selv bekjende sig til, Børnene af deres Egtteskab skulle opdrages. Naar altsaa en Bøbe og en Katholik inde indgaae Egtteskab, maa man ikke troe, at de kunne bestemme, at deres Børn skulle opdrages i en hvilkenformhelt Religion; de kunne efter den af Rigsdagen vedtagne Lov s. Ex. ikke bestemme, at Børnene skulle opdrages i den reformerte Religion. Forældre af forskjellig Troesbekjendelse kunne kun bestemme, at deres Børn skulle opdrages i en af de Troesbekjendelser, til hvilken de selv høre, eller, hvis de ikke vælge det, da i Folketjens Tro. Lad os ikke lade os forlede af, at Noget staaer i Forbindelse med Religionen, til at troe, at det derfor gjælder Samvittighedsfriheden; i den omhandlede Sag er der slet ikke Tale herom. — Den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) har været i det sjeldne Tilfælde, at han vil tilbyde Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet en Bevilling, som det ikke har forlangt. Det er ganske vist, at den ærede Rigsdagsmand har været med til at nægte mange Bevillinger, og det er maaskee første Gang, han er i det Tilfælde at tilbyde en Bevilling. Jeg skal ikke absolut erklære mig imod det gjorte Tilbud; men jeg kan ikke udtale som sikkert, at jeg vil bruge den Sum, som saaledes maatte blive bevilget til Examenkommissioner. Det samme Spørgsmaal har allerede i længere Tid været en Gjenstand for min Overveielse. Jeg vilde i en saadan Bevilling ikke see nogen Forpligtelse til at bruge Summen, men en Opfordring for Ministeriet til atter at optage denne Sag til Overveielse.

**Justitsministeren:** Den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgfreds (S. Madsen) har rettet et Spørgsmaal til mig angaaende Bekjendtgjørelsen af Love og Henlæggelse af Exemplarer af dem hos Sognefogderne. Det er bekjendt, at den Maade, hvorpaa Love efter den nu gjældende Lovgivning skulle bekjendtgjøres, er Læsning til Tingene; men i Forbindelse hermed er det tilfælde bestemt, at naar det er saadanne Love, der umiddelbart vedrøre den større Befolkning, skulle